

EXPUNERE DE MOTIVE

Deși Legea nr. 194/7 noiembrie 2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, este relativ nouă, ea nu a avut eficiența scontată, constatându-se că, după mai mult de un an de aplicare s-a diversificat și a crescut volumul tranzacțiilor unor asemenea substituiți, în prezent comercializându-se peste 1000 de tipuri ale acestor substanțe, dintre care în România sunt interzise numai câteva zeci.

Din datele statistice existente reiese că în ultimii 3 ani în țara noastră s-a înregistrat cea mai mare creștere a consumului de droguri, indicele urcând de la 1,7% la 4,3% în rândul populației. Astfel, în anul 2012 au fost înregistrați în evidențe peste 600.000 de consumatori, numărul real fiind însă cu mult mai mare.

Consumul de substanțe noi cu proprietăți psihoactive (SNPP), denumite deseori și “etnobotanice”, reprezintă o problemă pentru secțiile de primiri urgență din majoritatea județelor, în 54,1% dintre cazurile de urgență înregistrate fiind raportat un astfel de consum, după cum rezultă din *Raportul anual* prezentat la 15 noiembrie 2012 de Agenția Națională Antidrog (ANA).

Deși sancțiunile prevăzute pentru persoanele care desfășoară diferite operațiuni cu substituiți ce au efecte psihoactive sunt relativ aspre, iar autoritățile competente au luat unele măsuri care limitează distribuirea acestora prin unități comerciale, s-au dezvoltat tranzacțiile prin intermediul mijloacelor electronice și orice alte modalități, operatorii ocolind procedurile de autorizare a substanțelor noi de către Agenția Națională Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Această eficiență redusă a reglementărilor adoptate poate fi explicată în principal prin faptul că organismele implicate în aplicarea lor, respectiv în procedurile de autorizare și control nu acționează corespunzător, activitățile lor fiind sporadice și, de multe ori, formale, iar legea nu impune obligații stricte și, mai ales, sancțiuni în sarcina acestora în cazul manifestării de atitudini pasive – neexercitându-și atribuțiile – ori a realizării îndatoririlor de serviciu în mod necorespunzător, cu intenție ori din culpă.

Concluziile prezentate se desprind cu certitudine din numărul mare al diverselor produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, care se produc și comercializează, fără ca organele competente să ia măsuri pentru depistarea și interzicerea lor.

Îndreptarea acestei stări de fapt considerăm că ar fi posibilă, dacă s-ar modifica Legea nr. 194/2011 în sensul responsabilizării organelor competente (Autoritatea Națională Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, Ministerul Sănătății – prin reprezentanții desemnați), avându-se în vedere și realitățile din alte țări, precum Polonia, Suedia, Danemarca, Marea Britanie sau Germania, ce au interzis un număr mare de substanțe identificate ca fiind psihotrope (spre exemplu, în Polonia au fost interzise nu mai puțin de 1200 de astfel de substanțe într-un interval de 3 luni).

Anexăm lista cu inițiatori.

ROMEO RADULESCU DEPUTAT PDL